

Ook Heukels vermeldt haar voorkomen:

„In vochtige weilanden en langs slooten. Leeuwarden, Den Haag, Leiden, op een paar plaatsen in Zuid-Limburg”

Omtrent onze Zuid-Limburgsche vindplaatsen vergelijkte men verder: E. Heimans, „De Herkomst van de Geulflora”, De Levende Natuur, dl. 19 pag. 97 en 101.

Maar ook in Midden-Limburg wordt de Moesvederdistel aange troffen!

Te Nederweert bevinden zich twee plekken ongeveer 30 M. van elkander gelegen langs een sloot. Het aantal voorkomende planten is niet zoo bijzonder groot, zoodat moet worden verondersteld, dat de planten elk jaar worden afgemaaid, hetgeen niet is uitgesloten.

Weert, Aug. 1928.

LIJST

van enige aangevoerde planten, gevonden te
Echt en omstreken sinds 1912.

(afkortingen: sp. = langs 't spoor,
p. = op puinhopen of ruigten,
b. = op bouwland,
w. = in weide).

Glaucium corniculatum (p. '14—'22).

Sisymbrium altissimum (p. '22).

Sisymbrium orientale (p. '22).

Erysimum repandum ('14—'22 op meerdere plaatsen p.).

Erysimum orientale ('14—'27 id.).

Camelina vulgaris (α pilosa en β subglabra '14).

Lepidium draba (langs wegen, standhoudend en zich uitbreidend).

Bunias orientalis (p. '15—'21).

Althaea hirsuta (p. '19).

Bupleurum rotundifolium (sp. '15).

Oenothera biennis (sp. '14—'21).

Oenothera muricata ('14 op bouwland).

Potentilla argentea ('12—'28 sp.).

Medicago falcata ('12—'28 sp.).

Medicago arabica (éénmaal, '16 sp.).

Astragalus glycyphyllos ('12—heden, standhoudend en zich uitbreidend — in taluds).

Coronilla varia ('13—'22 sp.).

Vicia pannonica (witgeel en vuilpurper '13—'22, op meerdere plaatsen).

Vicia grandiflora ('13—'28 w.).

Vicia hybrida (éénmaal, '13 sp.).

Vicia narbonensis var. β serratifolia (éénmaal, '13 w.).

Lathyrus sativus ('13—'18 w.).

Anchusa italica ('28 p.).

Salvia verticillata ('26—heden standhoudend, te Pey b.).

Galingsoga parviflora ('14 Maasoever).

Artemisia biennis ('21, breidt zich snel uit p.).

Matricaria discoidea ('14, zich snel uitbreidend op versch. plaatsen).

In totaal 'n 28 versch. soorten of var., waaronder 9 Vlinderbloemigen en 7 Kruisbloemigen. Van deze twee fam. komen nog wel enkele andere soorten voor. Ze zijn echter vaak moeilijk te determineren.

Na een of meer jaren „the struggle for life” gestreden te hebben, gaan ze gewoonlijk onder, overwoekerd en verdrongen door omringende inheemse planten, vooral wanneer ze op puinhopen of ruigten voorkomen.

Astragalus glyc. en *Matricaria disc.* is hier wel ingeburgerd. *Artemisia biennis* is ook op weg. Steeds grotere terreinen neemt ze voor zich in beslag. We zullen evenwel moeten afwachten of deze mooie forse plant, met 't fijn ingesneden blad zich hier definitief vestigt.

We hopen dat deze lijst, ver van een dorre opsomming te zijn, voor hen, die zich met plantengeographie bezighouden, dienstige gegevens bevat.

E. Aug. '28.

R. GEURTS.

JONGE LANDSALAMANDERS.

(*Salamandra maculosa*).

In 't laatste Meinummer van 't Maandblad deelde 'k mee, hoe 'k gedurende 'n paar uren in 't Maastrichter Natuurh. Museum aan 't kraambed was gezeten van 'n Landsalamander, gevangen te Geulle en heb kunnen nagaan hoe de jongen ter wereld kwamen. 'k Zag bij die gelegenheid 23 doodgeboren en zooals 'k toen meende 13 levende beestjes uit de moeder-vulva komen.

Later is me gebleken, dat 't getal dezer laatsten 17 bedroeg. Alles en alles bij elkaar dus 't respectabele getal van 40 stuks.

Dit aantal overschrijdt derhalve aanzienlijk 't getal, 'twelk ons gegeven wordt in den op den oogenblik verschijnende *Fauna van Nederland* onder Redactie van Dr. H. Boschma, in samenwerking met Dr. L. F. de Beaufort, Prof. Dr. P. N. van Kampen, Prof. Dr. E. D. van Oort, Dr. H. C. van Redeke en Prof. Dr. N. Roepke.

In aflevering III toch, blz. 10, vind ik: „.... de paring heeft in voorjaar of zomer plaats. Eerst in het volgende voorjaar worden 10—15 levende jongen geboren”.

Brehm vertelt van 'n Landsalamander, die 42 jongen ter wereld bracht en vervolgt dan: „Gewöhnlich werden nur 8, 16 oder 24, seltener 30—42 gleichzeitig oder doch bald nacheinander, in einem Zeitraume von 2—5 Tagen ungefähr, zur Welt gebracht, und zwar solche von fast gleicher Grösze und demselben Grade der Entwicklung”. Mijn Salamander speelde alles klaar in enkele uren.

Zooals 'k in 't boven geciteerde Meinummer

reeds vertelde, zouden er vaak z.g. misgeboorten ter wereld komen; kleintjes met vergroei-den ruggegraat, zonder oogen, zonder bek-opening enz. enz.

Pater Schmitz S. J. en de heer Waage hadden de welwillendheid 23 doodgeboren indi-viduën anatomisch te onderzoeken. Bij geen enkel vonden ze 'n afwijking.

En wat de 17 levende diertjes betreft.... Ze zijn op één na allemaal opgegroeid tot stevige, niets mankerende thans ± 7 e.M. lange Land-salamanders! De eene is doodgegaan toen hij bereids als volkomen dier 't water had verla-ten. Maar altijd door werden ze gevoed met pieren. En.... ze aten er heel wat! Twee maan-den oud begonnen ze „kleur te bekennen”, d. w.z. vertoonden zich op hunne lijfjes, die tot dusverre grauwbrownachtig waren, in meerdere of mindere mate gele vlekjes, gele vlekjes waar-van al, in de eerste maanden, elk der vier poot-jes er één vertoonde juist daar waar 't pootje uit 't lichaam komt.

Na drie maanden kropen er 'n paar „op 't drooge”, op de graszoden en steenen, welke ik in 't aquarium had aangebracht en verloren al heel gauw de uitwendige kieuwen.

Die heb 'k toen onmiddellijk overgebracht in 'n vochtig-gehouden terrarium, waarin ze aldra onder graszoden en steenen weggropen. Hun voedsel zijn pieren en kleine naakte slak-ken. Zelden maar krijg 'k ze te zien. Doeh de geregelde contrôle, welke 'k uitoefen, heeft me overtuigd, dat ze springlevend zijn. 't Ze-vental 'twelk zich op den oogenblik (7 Augustus) nog te water bevindt, hoop 'k dra bij de volkomen broertjes- en zusjessalamanders te kunnen overbrengen om er dan binnen ettelij-ken tijd 'n flinke partij van te gaan planten in de buurt van Gculle, de plaats bij uitne-mendheid voor Landsalamanders hier in ons op natuurh. gebied zoo rijk gezegend Zuid-Limburg.

Maastricht, 7 Aug. '28.

JOS. CREMERS.

BEREDENEERDE VOORLOOPIGE LIJST DER IN LIMBURG IN 'T WILD VOORKO- MENDE ZOOGDIEREN

(met 'n Bede om medewerking)

door Rector Jos. Cremers.

TER INLEIDING.

In de kolommen, welke we aan dit onder-werp in ons Maandblad gaan wijden, zal men, in den beginne, op lange na niet alles vinden, wat er over bekend kan zijn.

Om de eenvoudige reden, dat we heelemaal

niet weten wat, zoo hier en daar, aan ande-ren omtrent in 't wild levende Zoogdieren in Limburg bekend is.

Doel van deze studie is dan ook onze op dit gebied gebrekkige kennis aan te vullen, te vervolmaken, dienstig te doen worden als 'n betrouwbare gids voor allen, die zich voor dit onderwerp interesseeren.

En da's best mogelijk als al degenen, die in onze lijst lacunes ontdekken ons beter wil-len inlichten.

Speciaal hebben we hier op 't oog heeren Jagers, Jaachtopzichters, Préparateurs en al de-zulken, die uit den aard van hun beroep en door interesse voor de levende natuur, beter dan wij kunnen ingelicht zijn over 't voorko-men in Limburg van in 't wild levende dieren.

Laten ze 't illustre voorbeeld volgen van verschillende Limburgsche Heeren, die me bij 't samenstellen dezer „voorloopige lijst” be-reids hulp verleenden!

Dán wordt m'n werk 'n betrouwbare leid-draad voor hen, die belangstellen in Zoölo-gisch-faunistisch Limburg; belangstelling, wel-ke er in de wetenschappelijke Zoölogische we-reld van Nederland en ook daarbuiten zeer zeker bestaat.

Te meer omdat tengevolge van industrie en ontginningen faunistisch Limburg, na ver-loop van ettelijke jaren, gansch en al van aan-schijn gaat veranderen.

Oeh, wat heeft Limburg op dat gebied in de laatste dertig jaren bereids ingeboet!

En hoezeer zal 't nog van aanschijn verande-ren!....

Aldus, da's afgesproken....

Naar oude, bekende, beproefde Limburgsche hulpvaardigheid, zullen allen die, op welke wijze ook, me in deze kwestie behulpzaam kunnen zijn, hulp verleen....

Uit den aard van m'n wezen heb 'k in Zuid-Limburg vele goede bekenden.

Zij allemaal zullen me ter wille zijn.

Doeh 'k doe ook 'n beroep op de Midden-en Noord-Limburgers!

Dáár zijn op faunistisch gebied voor ons Zuid-Limburgers nog zoo vele geheimenissen.

Laten we 'ns de handen in elkaar slaan!

Eén grooten, betrouwbaren Limburgschen Zoogdiercngids ereëren!

En nu weet 'k zeer goed dat, wil zoo'n lijst werkelijk betrouwbaar wezen, zij bovendien nog moet steunen op goede gegevens uit 't buitenland, uit de streken onmiddellijk aan Lim-burg grenzend.

Immers 't is niet alléén best mogelijk, maar niet zelden gansch en al zeker dat sommige in Limburg aangetroffen wilde dieren van uit 't naburige buitenland, o.a. uit Eifel en Ar-dennen, sporadisch tot ons kwamen en nog komen.

Dies zal 'k, zoo getrouw mogelijk, bij elke diersoort vermelden, met opgave van littera-tuur, wat of er vlak over onze Limburgsche grenzen van bekend is.